

Ville Larsson, Bläsinge.

I 50-årsåldern. Skräddare och fiskare. För ett oordentligt levnadssätt och är ofta full. Är en god berättare. Han har även varit mycke tillsammans med rallares Lögnar - mest omedvetet - intressanta historier. Han blir aldrig störd av ett besök.

(I samma hus som Ville Larsson bor en äldre man, Johan Bäckström. Han är gammal kry och där till begåvad. Han har varit sagesman till en del som vid denna samlings inlämnande ännu återstår som kladdar. Han är en son till den här och var i samlingen omnämnde Tusenbäcksjon.)

Ville Larssons berättelser hänför sig i stort sett till södra Öland (Hulterstads socken), där han växt upp.

1244

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
2

De va en gång som dex va nära oppå Alvaret å
plockade kokor, å så där ve Tingstad, där hitta'
et fruntimmer - Alma - en del skålar av ben, men
de va inte som huvudskålar utan som matskålar
eller nåt. Hon brydde ej inte om dom, men där va
en tesked av ben också som hon to opp, å hur de
va så fick hon te å me pängar för den.

- - - -

Tingstad, Tingstad flisor, ute på Alvaret i Kast-
lösa socken.

Där e en källa rakt nerom mejeriet i Alby. Den heter Dykällan (dyffela), å de e precis som om ingen botten skulle finnas i den. -- En gång va de en sön skulle ta opp sej lite dricksvatten ur den, ja' tror han hette Jakop, å då fick han löv i spannet, som kom me då, utan att han brydde sej om de, när han så såg bätter efter, så va de guldpengar.

— — — —
Alby, Södra Alby, Hulterstad socken.

De va då Brunér va präst i Hulterstad, gubben han
kom te gå te kyrka mitt i natta - - å te kärngen,
då han gått kom de än hela släkta in i rummet, för
hon kännde många på kläderna. De slet av henne klä-
derna å regerade. De skulle va en hämnd för de in-
te fick va ifræ' i kyrka. Å ve bron mätte prästen
de följet, å de lyfte bå' häst å vagn för honom
ner i diket.

Öland Röke
N Möckleby hh
J. Möckleby fm
Oppd. 1928

Oppdas 1244
unge Nilsen
FOLKMINNESARKIV
5.
Bok av. Velle Larsson

De va en kar ute på sjön, å dē blåste hård nordligåx å han drev av åt fel håll, så han trodde att han skulle aldri komma in te bodarna (böras, sjöbodarna), men så ja' vet inte riktigt vade de va, för då fick han riktigt hjälp me årorna, så de va bara te följa me me armarna.

De va sjöjungfrun, som halp honom.